

U 61/2023 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parkeringstillståndet för personer med funktionsnedsättning (COM(2023) 512 final)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen kommissionens förslag till direktiv till Europaparlamentet och rådet av den 6 september 2023 om inrättande av EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parkeringstillståndet för personer med funktionsnedsättning.

Helsingfors den 19 oktober 2023

Social- och hälsovårdsminister Kaisa Juuso

Konsultativ tjänsteman Maija Iles

12.10.2023

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM EU-INTYGET OM FUNKTIONSNEDSÄTTNING OCH EU-PARKERINGSTILLSTÅNDET FÖR PERSONER MED FUNKTIONSNEDSÄTTNING SOM GÄLLER I ALLA EU-LÄNDER

1 Förslagets bakgrund och syfte

Kommissionen gav den 6 september 2023 ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parkeringstillståndet för personer med funktionsnedsättning (COM(2023) 512 final).

Utvecklingen av EU-intyget om funktionsnedsättning är ett av flaggskeppsprojekten i strategin för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–2023. Syftet med strategin är att säkerställa att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta i samhällets verksamheter fullt ut.

Finland har varit ett av åtta pilotländer för EU-intyget om funktionsnedsättning och understött utvidgandet av intyget till alla medlemsländer i EU.

Genom förslaget främjas genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (FördrS 26 och 27/2016) i EU. EU och alla dess medlemsstater är avtalsparter i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Förslaget överensstämmer också med principerna om lika möjligheter och delaktighet för personer med funktionsnedsättning som ingår i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Problemet för närvarande är att då personer med funktionsnedsättning reser i olika EU-länder så erkänns deras nationellt beviljade kort eller intyg inte i andra medlemsländer och därmed får de nödvändigtvis inte heller den särbehandling som beviljats personer med funktionsnedsättning i mållandet. Syftet med förslaget är att underlätta funktionsnedsatta personers rättighet till fri rörlighet genom att säkerställa att de likvärdigt kan åtnjuta särskilda villkor, positiv särbehandling och parkeringsrättigheter när de besöker ett annat medlemsland. Både EU-intyget om funktionsnedsättning och parkeringstillståndet ska erkännas inom hela EU.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

Kommissionen föreslår att EU-intyget om funktionsnedsättning tas i bruk och att det nuvarande EU-parkeringstillståndet avsett för personer med funktionsnedsättning fastställs i alla medlemsländer.

EU-intyget om funktionsnedsättning ska vara ett erkänt intyg över funktionsnedsättningen i hela EU och det ska ge likvärdiga specialvillkor och likvärdig särbehandling i offentliga och privata tjänster, såsom transport, kulturevenemang, museer, idrotts- och fritidscenter eller nöjesparker på samma sätt som personer som bor i landet i fråga och som har en funktionsnedsättning som konstaterats där.

Parkeringsstillståndet ska berättiga en person med funktionsnedsättning, som har ett EU-parkeringsstillstånd för personer med funktionsnedsättning som beviljats i eget land, likvärdig särbehandling i parkeringsvillkoren och på parkeringsplatserna. Förslaget innehåller gemensamma regler och förutsättningar avseende EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning. Förslaget innehåller också en gemensam modell som alla medlemsstater ska använda och som ersätter alla befintliga nationella parkeringsstillstånd för personer med funktionsnedsättning.

EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning skapades år 1998 genom rådets rekommendation (98/376/EG; utfärdad den 4.5.1998) som utarbetade en enhetlig EU-modell för parkeringsstillstånd. Tillståndet är omfattande i bruk i alla medlemsstater. Det har dock framkommit problem i användningen av tillståndet, till exempel avseende erkännandet av tillståndet i andra medlemsstater. De nationella skillnaderna i parkeringsstillståndets format, utseende och genomförande har försvårat användningen och övervakningen av tillståndet. Genom förslaget skapas en gemensam standardiserad modell för EU-parkeringsstillståndet.

Användningen av EU-intyget om funktionsnedsättning och parkeringsstillståndet i ett annat medlemsland är begränsat till ett kortvarigt besök eller vistelse. Intygen ska beviljas av en nationell behörig myndighet.

EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parkeringsstillståndet ska till en början vara fysiska kort som är enhetliga i alla medlemsländer. I ett senare skede ska även ett digitalt kort tas i bruk.

Direktivet ska utgångsmässigt tillämpas i situationer där privata aktörer eller myndigheter nationellt erbjuder personer med funktionsnedsättning specialvillkor eller särbehandling avseende tillgången till kommersiella tjänster och transporter samt verksamhet och arrangemang som omfattas av tillämpningsområdet. Direktivet ska inte tillämpas på social trygghet. Särbehandlingen kan till exempel vara rabatter eller gratis inträde.

Enligt direktivet ska kriterierna för beviljandet av kortet och tillståndet fastställas nationellt. Den särbehandling som kortet och intyget berättigar till ska även fastställas nationellt eller aktörsspecifikt.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen

Den rättsliga grunden för direktivförslaget är artikel 53.1 (etableringsrätten) och artikel 62 (tjänster) i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) eftersom förslaget ger kortt innehavarna rätt till specialvillkor och särbehandling då de använder tjänster likvärdigt med målmedlemsstatens personer med funktionsnedsättning.

Artikel 91 (trafik) i FEUF avseende användningen av specialvillkor och särbehandling i trafik-tjänster, inklusive parkering, är också en rättslig grund. Ytterligare utgör artikel 21.2 (icke-diskriminering och unionsmedborgarskap) i FEUF om att underlätta rättigheten att unionens medborgare kan röra sig fritt och vistas inom medlemsstaterna en rättslig grund.

Europaparlamentet och rådet utfärdar bestämmelsen genom ordinarie lagstiftningsförfarande. Rådet beslutar om ärendet med kvalificerad majoritet.

Förslaget har flera sammanhängande mål som gäller flera politiska block, såsom tjänster, trafik och fri rörlighet. På så sätt är tillämpningen av olika rättsliga grunder enligt kommissionen det mest sakliga och ändamålsenliga för att täcka målsättningarna i detta initiativ.

EU-domstolen har vedertaget ansett att unionens lagstiftare i mån av möjlighet alltid ska sträva efter att endast tillämpa en rättslig grund. Tillämpning av två eller flera parallella rättsliga grunder är en undantagslösning. Det är enligt EU-domstolen möjligt då det är fråga om en åtgärd som har flera samtida syften eller flera delfaktorer som inte kan skiljas från varandra och varav inget är sekundärt eller indirekt i förhållande till det andra. Tillämpning av flera rättsliga grunder förutsätter dessutom att de är förenliga sinsemellan med avseende på beslutsfattningsförfarandet.

Enligt statsrådets preliminära bedömning uppfylls förutsättningarna som beskrivs ovan. De rättsliga grunderna är även förenliga sinsemellan eftersom de iakttar samma beslutsfattningsförfarande. Enligt statsrådets preliminära bedömning kan direktivförslagets rättsliga grund anses vara ändamålsenlig.

Med avseende på subsidiaritetsprincipen är de konstaterade problemen enligt kommissionen den gränsöverskridande dimensionen som inte kan lösas av medlemsstaterna själva. Kommissionen anser att medlemsländerna på ett tillräckligt sätt inte självständigt kan uppnå det här förslagets målsättningar som är kopplade till varandra utan att de bättre kan uppnås på EU-nivå. Därför behövs åtgärder på EU-nivå.

Kommissionen anser att förslagets utformning och innehåll med avseende på proportionalitetsprincipen inte överstiger det som är nödvändigt och proportionerligt för att uppnå målsättningarna. Allmänna, gemensamma bestämmelser och en gemensam modell fastställs för båda intygen. Med beaktande av nationella skillnader, omständigheter och nationell praxis har bedömningen av själva funktionsnedsättningen och beviljandet av intyget samt fastställandet av särbehandlingen överlåtits till medlemsstaterna om inget annat föreskrivs i unionsrätten.

Enligt statsrådets preliminära bedömning är förslaget förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

4 Förslagets konsekvenser

4.1 Kommissionens konsekvensbedömning

Kommissionen har bedömt flera olika alternativ för att uppnå målsättningarna. Det föreslagna direktivet ansågs enligt konsekvensbedömningen vara ett tillämpligt, proportionerligt och effektivt verktyg för att uppnå målsättningarna.

I bakgrunden finns erfarenheterna från piloter med EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning. Dessutom har synpunkter från ett offentligt hörande nyligen, där 78 procent av över 3 300 svar kom från personer med funktionsnedsättning, inkluderats i förslaget. I konsekvensbedömningen gick man bland annat igenom alternativ där EU-intyget om funktionsnedsättning och parkeringsstillståndet skulle slås samman men det förkastades som oändamålsenligt.

Enligt kommissionens bedömning har förslaget positiva effekter på rättigheterna som identifieras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt bedömningen är konsekvenserna för miljön, konkurrenskraften och företagens administrativa kostnader små.

4.2 Konsekvenser för Finlands lagstiftning

Finland har varit pilotland i projektet för EU-intyget om funktionsnedsättning. Under piloten har beviljandet av intyget inte grundat sig på lagen och det är funktionshinderorganisationerna

som har ansvarat för beviljandet av intyget. Genomförandet av direktivet kräver eventuellt ny nationell lagstiftning med avseende på EU-intyget om funktionsnedsättning.

I Finland finns ett parkeringstillstånd för rörelsehindrade. Vägtrafiklagen (729/2018) föreskriver om parkeringstillståndet och dess beviljande. Genomförandet av direktivet bedöms eventuellt medföra behov av ändringar av bestämmelserna om parkeringstillstånd i vägtrafiklagen. Vägtrafiklagen innefattar bestämmelser om beviljande, återkallande och användning av parkeringstillstånd men lagen innefattar för närvarande inte bestämmelser om till exempel tillståndets utseende eller uppgifter. I 190 § i vägtrafiklagen föreskrivs om beviljande av parkeringstillstånd, förutsättningarna för beviljande och återkallande.

Förslaget presenterar inga ändringar i förutsättningarna för beviljandet av parkeringstillståndet som påverkar Finlands lagstiftning. I 39 § i vägtrafiklagen föreskrivs om användningen av parkeringstillståndet. Enligt 39 § 4 mom. i vägtrafiklagen ska parkeringstillståndet för rörelsehindrade under parkeringstiden placeras innanför fordonets vindruta så att det är väl synligt och läsbart utifrån. Ett eventuellt digitalt parkeringstillstånd kan medföra behov av att även bedöma en ändring av vägtrafiklagen i detta avseende.

4.3 Ekonomiska konsekvenser

Kommissionen bedömer att förslaget inte har stora konsekvenser för EU:s budget. Enligt den preliminära bedömningen har förslaget inte heller några betydande ekonomiska konsekvenser för företag eller offentliga aktörer som erbjuder tjänster som omfattas av direktivets tillämpningsområde. Aktörerna kan själva definiera vilken särbehandling de erbjuder personer med funktionsnedsättning. Då särbehandling som omfattas av direktivets tillämpningsområde beviljas ska det i och med ibruktagandet av EU-intyget om funktionsnedsättning även beviljas till en medborgare i ett annat EU-land som besöker landet och som har ett EU-intyg om funktionsnedsättning. I och med förslaget kan antalet personer berättigade till särbehandling öka en aning. Konsekvensen bedöms dock vara liten i sin helhet.

Syftet med intyget är att underlätta rörligheten för personer med funktionsnedsättning och på så sätt kan aktörer som erbjuder särbehandling eller specialvillkor få större synlighet och fler kunder i och med ibruktagandet av intyget.

Eftersom förslaget inte direkt leder till nya rabatter eller gratisresor är det med avseende på aktörer inom kollektivtrafiken främst fråga om att informera om att ett nytt verktyg för att verifiera rättigheten tagits i bruk. I och med förslaget kommer särbehandlingen att utökas till att gälla alla innehavare av EU-intyget om funktionsnedsättning varmed antalet personer som erhåller eventuella rabatter eller andra förmåner kan öka en aning. Konsekvenserna för kollektivtrafikföretag bedöms dock vara små i sin helhet.

Förnyandet av systemet för intyget om funktionsnedsättning för att uppfylla direktivets krav, beviljandet av, rådgivning och information om intyget bedöms åtminstone medföra kostnader för den offentliga ekonomin. Kostnaderna beror på hur man nationellt beslutar genomföra direktivet. Ibruktagandet av det digitala intyget i ett senare skede medför även kostnader i någon mån.

För närvarande genomförs verksamhet avseende intyget om funktionsnedsättning med understöd (STEA) som beviljas av Social- och hälsovårdsorganisationernas understödscentral. Servicestiftelsen för personer med utvecklingsstörning (Kehitysvammaisten Palvelusäätiö) har beviljats understöd i detta syfte och år 2023 var understödet 163 800 euro.

Enligt förslaget beviljas eller förnyas EU-parkeringstillståndet för personer med funktionsnedsättning som ett fysiskt tillstånd och kompletteras senare med ett digitalt format. Enligt förslaget ska personer med funktionsnedsättning ges möjlighet att använda antingen det digitala eller det fysiska tillståndet, eller båda. Transport- och kommunikationsverket beviljar inte för närvarande parkeringstillstånd för rörelsehindrade i digitalt format utan endast som fysiska intyg. Parkeringsstillståndet postas till personen som ansöker. Förslaget beskriver det digitala parkeringstillståndet väldigt begränsat. Det är möjligt att närmare bedöma de ekonomiska konsekvenserna först efter att informationen om det digitala parkeringstillståndet preciseras.

Förnyandet av det fysiska parkeringstillståndet och utarbetandet av det elektroniska parkeringstillståndet bedöms medföra kostnader för den offentliga ekonomin. Kostnaderna beror på hur digitaliseringen av parkeringstillståndet ska genomföras.

4.4 Övriga konsekvenser

Förslaget medför i någon mån konsekvenser för myndigheterna beroende på hur förslaget genomförs nationellt. Enligt förslaget beviljar behöriga myndigheter både intyget om funktionsnedsättning och parkeringstillståndet för personer med funktionsnedsättning. Det finns för närvarande ingen utnämnd myndighet för beviljandet av intyget om funktionsnedsättning. För närvarande beviljas intyget av byrån Vammaiskorttitoimisto, som är verksam i anslutning till Servicestiftelsen för personer med utvecklingsstörning, efter att Folkpensionsanstalten har konstaterat att den sökande har ett beslut som berättigar till intyget för en separat definierad tjänst, förmån eller stödåtgärd som berättigar till intyget.

Nuförtiden ansvarar Transport- och kommunikationsverket för beviljandet av parkeringstillståndet för rörelsehindrade. Även i fortsättningen ska medlemsstaternas behöriga myndigheter ansvara för beviljandet, förnyandet och återkallandet av EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning i enlighet med sina nationella bestämmelser, förfaranden och sin nationella praxis.

Förslaget presenterar en modell som ska ersätta alla befintliga nationella parkeringstillstånd för personer med funktionsnedsättning. Om befintliga parkeringstillstånd för rörelsehindrade ska ersättas med nya så medför detta kostnader för Transport- och kommunikationsverket. Det finns för närvarande cirka 150 000 parkeringstillstånd.

Förslaget kan underlätta tillämpningen av EU:s förordningar om passagerares rättigheter till exempel vid bedömning av behovet av en ledsagare som krävs för passagerare i vissa situationer.

5 Förslagets förhållande till grundlagen samt de grundläggande och mänskliga rättigheterna

Kommissionen anser att förslaget inverkar positivt på bland annat följande grundläggande rättigheter som fastställts i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna: artikel 45 rörelse- och uppehållsfrihet, artikel 26 integrering av personer med funktionshinder, artikel 21 icke-diskriminering, artikel 7 respekt för privatlivet och familjelivet och artikel 8 skydd av personuppgifter.

Förslaget främjar de grundläggande rättigheterna för personer med funktionsnedsättning enligt grundlagen. Enligt 6 § i grundlagen (731/1999) är alla lika inför lagen. Ingen får utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person.

Förslaget främjar också de mänskliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning. Jämlikhet är en övergripande princip i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Enligt artikel 18 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska personer med funktionsnedsättning ha möjlighet till fri rörlighet. Den ska säkerställas genom att underlätta rörligheten på det sätt de vill och när de vill och ordna nödvändig rimlig hjälp och stöd.

Enligt artikel 30 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har personer med funktionsnedsättning lika rättighet att delta i kulturlivet och rekreations-, fritids- och idrottsverksamhet. Det är väsentligt att säkerställa tillgängliga utrymmen och tjänster och lika möjligheter till deltagande.

6 Ålands behörighet

I 18 § och 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) föreskrivs om fördelningen av behörigheten mellan landskapet Åland och riket. Ansvar för genomförandet av europeiska unionens lagstiftning fördelas enligt behörighetsfördelningen som föreskrivs i självstyrelselagen. Landskapet ansvarar för genomförandet av Europeiska unionens förordningar till den del som angelägenheten tillhör dess behörighet enligt självstyrelselagen för Åland.

Förslaget gäller tjänster, verksamheter och arrangemang som omfattas av förslagets tillämpningsområde som erbjuds av både privata aktörer och myndigheter.

Förslaget innehåller enligt en preliminär bedömning helheter som ingår både i rikets och landskapets behörighet och kräver närmare utredning i samarbete med landskapet Åland.

I 27 § 8 punkten i självstyrelselagen för Åland föreskrivs att bestämmelsen om föreningar och stiftelser, bolag och andra privaträttsliga sammanslutningar samt bokföring hör till rikets lagstiftningsbehörighet. Därmed kan kraven riktade mot privata tjänsteproducenter anses höra till rikets behörighet. Å andra sidan enligt 18 § 14 punkten i självstyrelselagen har landskapet lagstiftningsbehörighet i frågor som gäller bland annat kultur, idrott och biblioteks- och museiväsendet.

Förslaget om parkeringstillstånd gäller vägtrafik som enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen för Åland hör till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet. Eftersom vägtrafiken såsom även båttrafiken och den lokala sjötrafikens farleder hör till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen hör även intyget om funktionsnedsättning till Ålands behörighet till den del som det tillämpas i den lokala kollektivtrafiken.

7 Behandling av förslaget i Europeiska unionen

Behandlingen av direktivförslaget inleddes med presentation i rådets socialarbetsgrupp den 18 september 2023. Förhandlingarna är ordförandelandet Spaniens prioritet och målet är rådets allmänna riktlinje i rådet för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor den 27 november 2023.

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor (EMPL) ansvarar för behandlingen av förslaget i Europaparlamentet. Behandlingen i parlamentet har inte ännu inletts.

8 Nationell behandling av förslaget

Finland har effektivt och föregripande påverkat innehållet i lagförslaget om EU-intyget om funktionsnedsättning under år 2023. Finlands riktlinjer för det föregripande påverkansarbetet för intyget om funktionsnedsättning behandlades i socialutskottets (EU25) möte den 6 mars 2023 och i skriftligt förfarande den 24–28 mars 2023 samt i trafikutskottets (EU22) skriftliga förfarande den 24–28 mars 2023.

Social- och hälsovårdsministeriet har samordnat beredningen av U-skrivelsen. I beredningen har landskapet Åland, kommunikationsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, arbets- och näringsministeriet, Handikappförbundet rf och Transport- och kommunikationsverket hörts.

Direktivförslaget presenterades på socialutskottets möte den 14 september 2023.

U-skrivelsen har behandlats i socialutskottets och trafikutskottets skriftliga förfarande den 27–29 september 2023.

9 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att åtgärder på EU-nivå är viktiga för att främja genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Finlands handikappolitik grundar sig på de grundläggande och mänskliga rättigheterna och tryggheten av dessa. Enligt grundlagen och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är hörnstenarna i handikappolitiken avseende personer med funktionsnedsättning jämlikhet och icke-diskriminering, delaktighet i samhället och i beslutsfattningen, självbestämmanderätt, tillgänglighet, rätt till ett självständigt liv och nödvändiga individuella tjänster och stöd.

Statsrådet understöder ibruktagandet av EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parke-ringstillståndet för personer med funktionsnedsättning i alla medlemsländer. Med deras hjälp kan den fria rörligheten för personer med funktionsnedsättning främjas inom EU.

Direktivets föreslagna tillämpningsområde är rätt så omfattande och i viss mån öppet för tolkning. Med avseende på tjänsterna ingår kommersiell verksamhet (FEUF 57) och persontrafik-tjänster i tillämpningsområdet. Statsrådet anser att det är bra att precisera direktivets tillämpningsområde då förhandlingarna framskrider. I princip omfattade tillämpningsområdet som var i bruk i pilotprojektet för intyget om funktionsnedsättning de viktigaste tjänsterna för personer som var på kortvarigt besök eller vistelse i landet. Tillämpningsområdet omfattade transport, kultur, fritid och idrott. Statsrådet anser det viktigt att social- och hälsovårdstjänster begränsas utanför tillämpningsområdet.

Statsrådet anser det viktigt att förslaget beaktar medlemsländernas olika system och tillvägagångssätt vid fastställandet av funktionsnedsättning och beviljande av tjänster och förmåner. Det är bra att direktivet överlåter bedömningen av funktionsnedsättningen till den nationella behörigheten.

Funktionsnedsättning definieras i direktivet i enlighet med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Enligt den är personer med funktionsnedsättning de som har en ”sådan långvarig fysisk, psykisk, intellektuell eller sensorisk funktionsnedsättning som i interaktion med olika hinder kan förhindra deras fullständiga och effektiva deltagande i samhället på lika villkor som andra.” Den här definitionen av funktionsnedsättning beaktar omgivningens hinder och att funktionsnedsättningen definieras i förhållande till dessa.

Finlands nationella lagstiftning har inte någon enhetlig definition av funktionsnedsättning. Olika tjänster och förmåner har separat definierade kriterier eller krav för beviljande. Inom exempelvis handikapptjänsterna bedöms behovet av tjänster individuellt i förhållande till tjänsten som efterfrågas varmed även förhållandet mellan funktionsnedsättningen och omgivningen, utöver det individuella behovet, beaktas enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Statsrådet anser det viktigt att förslaget beaktar och möjliggör ovannämnda nationella utgångspunkter. Det är viktigt att systemet för intyget om funktionsnedsättning som skapas genom direktivet uppfyller kraven enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och att personer med funktionsnedsättning som avses i konventionen får intyget om funktionsnedsättning på grundval av nationellt fastställda kriterier eller behovsbedömning. För att säkerställa ett smidigt nationellt genomförande är det bra att i direktivförslaget beakta att alla medlemsländer inte har en allmän funktionsnedsättningsstatus definierad i servicesystemet och på grundval av vilka tjänster, förmåner och stödåtgärder beviljas.

I Finlands pilotprojekt för intyget om funktionsnedsättning har A-symbolen inkluderats i intyget för att visa att personer behöver en assistent. I praktiken erbjuder många tjänsteproducenter gratis inträde till assistenten då personen har ett intyg om funktionsnedsättning med A-symbolen. Statsrådet anser det viktigt att denna egenskap kan bevaras även vid genomförandet av direktivet. Ett enhetligt ibruktagande av A-symbolen i alla länder kan främja likabehandling då man reser från ett medlemsland till ett annat och eliminera tjänsteproducenternas oro för missbruk av intyget.

Det är viktigt att informationen om intyget om funktionsnedsättning och dess användningsändamål i olika länder är enkel och omfattande tillgänglig.

Statsrådet anser att det är ändamålsenligt att detaljer relaterade till genomförandet av intyget om funktionsnedsättning, såsom giltighetstid och krav för beviljande, definieras nationellt. Statsrådet anser det viktigt att särbehandlingen som intyget om funktionsnedsättning medför ska fastställas nationellt eller aktörsspecifikt.

Statsrådet understöder förslagets mål om ett mer enhetligt ömsesidigt erkännande av EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning när en innehavare av tillståndet reser eller besöker ett annat medlemsland.

Statsrådet anser det viktigt att parkeringstillståndet endast innefattar personuppgifter om innehavaren som är nödvändiga för beviljandet av tillståndet.

Statsrådet anser att en enhetlig modell för EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning ska understödjas men en del av detaljerna i innehållet, såsom bild och underskrift, ska vara frivilligt eller bestämmas nationellt. Detta skulle möjliggöra en mer flexibel praxis för den elektroniska ansökan av parkeringstillståndet. Statsrådet anser det viktigt att upprätthålla tillgången till elektroniska tjänster med beaktande av parkeringstillståndets målgrupp.

Statsrådet anser det viktigt att det reserveras tillräckligt med tid för genomförandeåtgärderna för direktivet.